

CHRZEST W DUCHU ŚWIĘTYM

W Dziejach Apostolskich 1:5, mamy obietnicę, która mówi: „*Będziecie ochrzczeni Duchem Świętym*”. Gdy Jan Chrzciciel mówił: „*Będziecie ochrzczeni w Duchu Świętym*”, to wszyscy myśleli o królestwie na ziemi. Umysł człowieka starego przymierza jest zawsze nakierowany na rzeczy ziemskie. Nawet wtedy, gdy wielu chrześcijan mówi: „Bóg mnie pobłogosławił”, to prawie zawsze oznacza, że pobłogosławił ich materialnie – pieniędzmi, dobrą pracą lub domem. To jest charakterystyczne dla ludzi starego przymierza. Jeśli też tak myślisz, to znaczy, że jesteś chrześcijaninem starego przymierza. Jeśli myślisz, że dobrobyt jest głównym znakiem Bożego błogosławieństwa, to pomyśl o milionach ludzi, którzy są ateistami i posiadają o wiele więcej niż ty - a wtedy zobaczysz głupotę takiego myślenia. Znakiem błogosławieństwa w nowym przymierzu jest to, że stajemy się coraz bardziej podobni do Chrystusa.

Tak myśleli apostołowie, przed dniem Pięćdziesiątnicy. Kiedy więc, Pan im powiedział, że wkrótce zostaną ochrzczeni Duchem Świętym, to oni myśleli, że zaczną budować królestwo na ziemi. A więc pytają Jezusa: „Panie, czy to teraz odbudujesz królestwo Izraela?” (Dz 1:6). Jezus im odpowiedział: „*Nie o to mi chodzi. Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustanawia w swojej mocy*” (werset 7). Wielu ludzi próbuje studiować księgę Objawienia, starając się odkryć czasy różnych wydarzeń końca czasów. To, kiedy przyjdzie Jezus i ustanowi swoje królestwo, nie jest naszą sprawą. Wszystko, co jest nam teraz potrzebne, to moc Ducha Świętego.

Co jest cechą charakterystyczną chrztu w Duchu Świętym? W Dziejach 1: 8 Jezus pokazuje bardzo jasno, że jest to moc. Jezus nigdy nie powiedział ani jednego słowa, że dowodem napełnienia Duchem Świętym będzie dar języków. Apostołowie też nie mówią jednego słowa na ten temat. A dzisiaj wielu chrześcijan twierdzi, że mówienie (niezrozumiałymi) językami jest „dowodem” chrztu w Duchu Świętym, chociaż w Biblii nie ma ani jednego wersetu, który by tak mówił.

W Dziejach Apostolskich 19:2, Paweł zadaje pewnym uczniom z Efezu, pytanie: „*Czy otrzymali Ducha Świętego, gdy uwierzyli?*”. Pytanie Pawła wyraźnie tutaj uczy, że: **1.** Ducha Świętego można otrzymać w tym samym czasie, kiedy uwierzymy w Chrystusa. **2.** Można wierzyć w Jezusa, a jednak nie otrzymać Ducha Świętego. To znaczy, że prawdopodobnie nie narodził się na nowo. **3.** Można mieć całkowitą, jeśli otrzymamy Ducha Świętego.

Oni odpowiedzieli, że nie słyszeli nawet o Duchu Świętym. Potem Paweł pyta ich: „*Jakim chrztem zostali ochrzczeni?*”. To pokazuje, że chrześcijanie w tamtych czasach nie byli chrzczeni w samo imię Jezusa, ale: „*w imię Ojca i Syna, Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego*”. Dlatego Paweł oczekiwał, że dowiedzieli się o Duchu Świętym, kiedy byli chrzczeni. Wtedy powiedzieli mu, że zostali ochrzczeni tylko chrztem Jana. Wtedy Paweł ochrzczył ich „*w imię Ojca i Syna, Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego*”. Następnie Paweł włożył na nich ręce i Duch Święty zstąpił na nich, a oni mówili nieznanymi im językami i prorokowali.

Zwróć uwagę na różne działania Ducha Świętego w Dziejach Apostolskich. W rozdziale 2, modli się 120 osób i zstępuje na nich Duch Święty. W rozdziale 8, Samarytanie otrzymują Ducha, gdy Piotr i Jan kładzie na nich ręce. W rozdziale 9, Paweł otrzymuje Ducha, kiedy Ananiasz kładzie na nim ręce. W rozdziale 10, Korneliusz otrzymuje Ducha, zanim zostaje ochrzczoney w wodzie, podczas słuchania i bez wkładania rąk. W 19 rozdziale Dziejów Apostolskich, otrzymują Ducha przez nałożenie rąk. To uczy nas, że Duch Święty może zstępować po nałożeniu rąk, albo przed chrztem wodnym lub po chrzcie wodnym. Dlatego nie jest ważna metoda, ale rzeczywistość.

Zac Poonen

The Baptism in the Holy Spirit / 12.11.2017